Opłata pocztowa uiszczona ryczałtem

Nr. 35 WARSZAWA, DNIA 28 SIERPNIA 1937 R. Rok założenia 1921

GAZETA GIEŁDOWA i LOSOWA

tygodnik finansowo-giełdowy i gospodarczy
wychodzi co sobota

Rynek pieniężny w 1937 roku

Kiedy zachodzi mowa o rynku pieniężnym (Geldmarkt), ma się najczęściej na myśli rynek kapitałów krótkoterminowych. Obejmują one na rynku zorganizowanym. t. zn. w instytucjach finansowych, pozycje wkładów i salda kredytowe rachunków bieżących oraz na rynku „wolnym“, „prywatnym“, t. j. tam, gdzie reglamentacja Ministerstwa Skarbu nie sięga, wszelkie nieuchwytne postacie pieniądza, jak: gotowizny, tezauryzowanych walut i złota. Powyższe kapitały o ile ulokowane są na rynku zorganizowanym są zobowiązaniami wspomnianych wyżej instytucyj. Gdy kapitały te są przez owe instytucje wypożyczane, stają się one kredytami, t. j. zobowiązaniami klientów. Dodać wypada, że na rynku pieniężnym za granicą istnieje postać „pieniądza dziennego“, t. j. pieniądza wypożyczanego na nader krótkie „dzienne“ terminy. U nas tej formy, która przed wojną w obrotach międzybankowych w kraju istniała, obecnie nie ma.

W odróżnieniu od rynku pieniężnego istnieje rynek kapitałowy (Kapitalmarkt), obejmujący kapitały długoterminowe.

Terminologia powyższa — zaznaczyć trzeba — nie jest u nas, a zresztą — i zagranicą, zawsze przestrzegana, nawet w wydawnictwach fachowych, gdzie termin „rynek pieniężny“ stosuje się nieraz do wszelkiego rodzaju kapitałów i kredytów, zarówno krótko jak i długoterminowych.

W artykule niniejszym poświęcimy uwagę wyłącznie rynkowi pieniężnemu w ścisłym znaczeniu — krótkoterminowemu.

Przyjrzyjmy się naprzód stanowi wkładów. Od stycznia do końca maja r. b. w **bankach prywatnych** suma sald kredytowych — według tablic **„Koniunktury Gospodarczej“**—wzrosła z 188,4 do 208,5 mil. zł., wkładów à vista i oszczędnościowych z 228,2 do 242,6 mil. zł., wkładów terminowych z 112,0 do 118,1 mil. zł.

A zatem w bankach prywatnych suma wszelkiego rodzaju wkładów, łącznie z saldami kredytowymi rachunków bieżących, powiększyła się w ciągu 5 pierwszych miesięcy z 528,6 do 569,2 mil. zł. czyli o 40,6 mil. zł.

W tym samym okresie w **bankach państwowych** suma sald kredytowych rachunków bieżących wzrosła z 536,9 do 558,2 mil. zł., wkładów oszczędnościowych z 720,1 do 763,2 mil. zł., wkładów terminowych z 182,0 do 275,6 mil. zł.

Razem zatem w bankach państwowych suma wkładów wszelkiego rodzaju w ciągu 5 pierwszych miesięcy zwiększyła się z 1.439 do 1.597 mil. zł. czyli o 158 mil. zł.

Wypada zaznaczyć, że w powyższym zestawieniu nie uwzględniamy lokat Skarbu w bankach państwowych, których suma zresztą w ciągu tegoż okresu obniżyła się z 1.229,5 do 1.165 mil. zł., t. j. o 64,5 mil. zł. Lokaty te mają przeznaczenie specjalne.

Wynika z powyższego, że ogólna kwota wkładów w krajowych instytucjach finansowych prywatnych i państwowych wzrosła od nowego roku do końca maja o **198,6 mil. zł., z czego na państwowe przypada niemal 80 proc. tej sumy.**

Zanim zajmiemy się komentowaniem tych danych w świetle niedawno ogłoszonego **„Przeglądu koniunktury w I półroczu 1937“ Instytutu Badania Koniunktur Gosp. i Cen**, zauważymy, że zarówno „Tablice“ miesięczne, wydawane oddzielnie, jak i ten „Przegląd“, nie uwzględniają — rzecz dość niezrozumiała — ani wkładów w kasach komunalnych, ani wkładów w spółdzielniach kredytowych, chociaż ogólna suma wkładów w tych instytucjach jest ogromna, bo dosięga mniej więcej 1 miliarda złotych. Ponieważ zamierzamy poniżej skorzystać — krytycznie! z komentarzy Instytutu, zmuszeni jesteśmy również pominąć wkłady w tych dwóch kategoriach instytucyj.

Wyznać jednak trzeba, że wyjaśnienia wzrostu wkładów, podane przez „Przegląd“ nie są zadowalające (przedmiotem jego analizy są wkłady za okres o 1 miesiąc dłuższy, ale to na istotę wniosków nie ma wpływu).

Powiada on, że „ogólny wzrost wkładów wynika ze wzrostu zaufania nie tylko w trwałość waluty, ale przede wszystkim w trwałość poprawy koniunkturalnej“. Jednocześnie jednak stwierdza, że na wzrost sumy wkładów duży wpływ miały wkłady instytucyj rządowych w B.G.K., i wnioskuje z tego że nastąpiła „mobilizacja funduszów w związku z wykonaniem planu inwestycyjnego, a przede wszystkim w związku z funduszem obrony narodowej, opierającym się w głównej mierze na należności z pożyczki francuskiej“.

Otóż zachodzi tu pewna sprzeczność między jednym a drugim tłumaczeniem: między objaśnieniem wzrostu wkładów jako skutku wiary w trwałość poprawy gospodarczej a objaśnieniem tego wzrostu jako skutku uruchomienia planu inwestycyjnego.

Zaufanie bowiem w trwałość koniunktury powinno wpływać na odpowiedni wzrost **inwestycyj prywatnych.** W tym przypadku trudno sobie wyobrazić, aby nastąpił wzrost wkładów nawet na rachunkach bieżących, gdyż, jak uczy doświadczenie, ożywienie prywatnego ruchu inwestycyjnego pociąga za sobą raczej wycofywanie wkładów, a więc ich zmniejszenie, wzrost zaś kredytów. Dopiero w miarę trwania wspomnianego ożywienia i gromadzenia się zysków i oszczędności — wkłady poczynają rosnąć.

Nie wydaje się słusznym twierdzenie „Przeglądu“, jakoby wiarę w poprawę i wynikające stąd ożywienie gospodarcze miało ten skutek, że przedsiębiorstwa przemysłowe i handlowe uznały swe „rezerwy kasowe“ za zbyt wysokie i część ich przelały do banków. Jest bowiem rzeczą zwykłą, że te rezerwy trzymane są w bankach.

Inwestycje publiczne natomiast wywierają wpływ odmienny na kształtowanie się wysokości wkładów. Gdy inwestycje te są mobilizowane, to do obiegu wpuszczane są świeże fundusze, które oczywiście „osadzają się“ także na rachunkach bankowych.

Tak więc stanowisko „Przeglądu“ nie wydaje się uzasadnionym i **główną przyczyną wzrostu wkładów — główną, ale naturalnie nie jedyną — upatrywać należy w inwestycjach publicznych.**

Jeżeli teraz przejdziemy do rozpatrzenia działalności kredytowej instytucyj finansowych, to dostrzeżemy objawy, które powyższy wniosek potwierdzają.

W ciągu okresu styczeń—maj r. b. w **bankach prywatnych** kredyty dyskontowy, otwarty i pożyczki terminowe nie tylko nie wzrosły, lecz nawet **zmalały:** z 825,8 do 817,6 mil. zł. To samo

spostrzegamy w **bankach państwowych**, gdzie działalność kredytowa **obniżyła się** z 616,2 do 601,5 mil. zł.

Jeżeli zestawimy fakt wzrostu wkładów z faktem obniżenia się działalności kredytowej banków: jeżeli, z drugiej strony, zważymy, że wskaźnik ogólny produkcji przemysłowej w okresie styczeń—maj podniósł się silnie, bo z 77,5 do 85,4, to przyjdziemy do przekonania, **że wzrost produkcji finansowej był nie kredytami bankowymi, lecz funduszami państwowymi** — sumami, zaczerpniętymi z budżetu i pożyczkami — gdyż wzrost produkcji wywołany został inwestycjami publicznymi.

Wprawdzie „Przegląd" tłumaczy finansowanie produkcji „zwolnieniem" własnych rezerw kasowych przedsiębiorstw, a więc tłumaczy je „samofinansowaniem". Ale, jak już wspomnieliśmy, rezerwy kasowe przedsiębiorstw znajdują się zazwyczaj w bankach. Użycie tych rezerw musiałoby siłą rzeczy zmniejszyć wysokość wkładów; tymczasem widzieliśmy, że wkłady wzrosły. Trudno tedy przypuścić, że zachodzi tu fakt „samofinansowania". Finansowanie wzrostu produkcji dokonywało się zatem przede wszystkim drogą mobilizacji funduszów państwowych. Mobilizacja taka kredyty bankowe pozostawia odłogiem, a na kształtowanie się poziomu wkładów działa zwyżkowo.

Pozostaje pytanie: **co banki czyniły z przypływającymi wkładami, skoro nie zużywały ich na cele kredytowe?**

Otóż, **banki prywatne zmniejszyły redyskonto** z 171,4 do 137,6 mil. zł. To samo uczyniły banki **państwowe: spłaciły kredyt** redyskontowy z 210,5 do 127,8 mil. zł. Poza tym **banki państwowe lokowały wkłady w biletach skarbowych, skryptach dłużnych Skarbu, oraz innych papierach procentowych, głównie państwowych. I w tym fakcie także ujawnia się głęboki wpływ finansowania produkcji przez państwo.**

Z powyższych wywodów wynika następujący **kierunek procesów gospodarczych i ich finansowania:**

Wkłady w bankach państwowych lokowane są w dużej części w papierach państwowych i używane są przeto do finansowania inwestycyj publicznych;

wkłady zaś w bankach prywatnych nie są w dostatecznej mierze używane do działalności kredytowej; gromadzą się one coraz bardziej i stopniowo przyczyniać się będą musiały do obniżenia ceny kredytu i uprzystępnienia jego; wtedy popyt na kredyt niezawodnie wzrośnie.

E. R. T.

Wyniki handlu zagranicznego w lipcu r. b

Bilans handlu zagranicznego Polski i W. M. Gdańska według tymczasowych obliczeń Głównego Urzędu Statystycznego w m-cu lipcu b. r. wynosi:

Przywóz — 361.023 ton, wartości — 114.659 tys. zł.

Wywóz: — 1.274.077 ton, wartości 98.216 tys. zł.

Saldo ujemne w m-cu lipcu wynosi 16.433 tys. zł.

W porównaniu do czerwca b. r. zwiększył się wywóz o 7.029 tys. zł., przywóz zwiększył się o 5.926 tys. zł.

Zwiększył się wywóz następujących artykułów: cukru o 1,8 miln. zł., szyn kolejowych o 1,3 miln. zł., tkanin wełnianych, półwełnianych, odzieżowych o 1,2 miln. zł., nawozów o 1,1 miln. zł., jaj o 1,0 miln. zł. bekonów o 0,9 miln. zł., masła o 0,9 miln. zł., tkanin bawełnianych o 0,7 miln. zł., skór surowych o 0,6 miln. zł., tektury, papieru, kartonu o 0,6 miln. zł., podkładów kolejowych, sliprów o 0,5 mil. zł., żelaza i stali o 0,5 mlin. zł.

Zmniejszył się wywóz następujących artykułów: kłód, dłużyc o 1,3 miln. zł. bali, desek, łat, opołów o 0,7 miln. zł., surowca żelaza o 0,5 miln. zł., słodu o 0,4 miln. zł., parafiny o 0,4 miln. zł., skór futrzanych o 0,4 miln. zł., fornirów, dykt o 0,4 miln. zł.

Zwiększył się przywóz następujących artykułów: żelastwa o 2,4 miln. zł., śledzi świeżych, solonych o 1,2 miln. zł., szmat o 1,2 miln. zł., skór futrzanych o 1,1 miln. zł., nawozów o 1,0 miln. zł., surowca żelaza o 0,8 miln. zł., śliwek o 0,5 miln. zł., wełny owczej czesanej o 0,4 miln. zł., przędzy wełnianej o 0,4 miln. zł., elektrycznych: maszyn, aparatów, przyrządów, ich części o 0,4 miln. zł.

Zmniejszył się przywóz następujących artykułów: bawełny i odpadków o 1,0 miln. zł., rud manganowych o 0,6 miln. zł., wełny owczej surowej niepranej o 0,6 miln. zł., wełny owczej pranej o 0,6 miln. zł., pomarańcz i cytryn o 0,5 miln. zł., rud cynkowych o 0,4 miln. zł.

Powyższy rozwój obrotów handlowych Polski z zarganicą uznać należy wedle komunikatu G. U. S. za objaw najzupełniej normalny i odpowiadający ogólnie konstatowanemu ożywieniu koniunkturalnemu, jakie panuje w kraju. Pozycje przywozu, które zwyżkowały najsilniej tyczą się surowców i środków produkcji, **co jest najlepszym dowodem polepszającej się koniunktury.**

Za wzrostem przywozu nie tylko **podąża, lecz nawet go wyprzedza wzrost wywozu** i wobec tego, mimo znacznie zwiększonego przywozu produkcyjnego, ujemne saldo bilansu handlowego nie tylko nie zwiększyło się w stosunku do miesiąca ubiegłego ale nawet uległo lekkiemu zmniejszeniu.

Adres dla depesz „WIMA" Firma istnieje od r. 1874

„WIDZEWSKA MANUFAKTURA"

SPÓŁKA AKCYJNA ŁÓDŹ

Przędzalnia, skręcalnia, tkalnia, bielnik, farbiarnia, drukarnia, apretura, elekrtownia, odlewnia, stolarnia, ciesielnia, fabryka maszyn, tartaki i dział konfekcyjny. Zatrudnia 6.200 robotników.

Wyrabia bawełniane towary aż do najlepszych gatunków.

Białe towary: koszulkowe, obrusy, serwetki, ręczniki, chustki do nosa, adamaszki, prześcieradła, piki, etaminy, batysy, satynki i t. d.;

kolorowe: na męskie i dziecinne ubrania, drukowane oksfordy, opale i woale.

Przędzę w numerach od 20 do 150, również gazowaną i merceryzowaną gotowe ubranie robotnicze i zawodowe.

Skład główny: ul. Śródmiejska 13, telefony 198-50 198-51 i 198-52.

Fabryka: ul. Rokicińska 81, telefony 195-91 195-92.

Dzieło polsko-francuskiej współpracy

Biały węgiel w Polsce

Jesteśmy krajem, któremu „bogactw narodowych" ne brak. Cóż, kiedy nie wszystko jest w stanie, w którym by nam służyć mogło, dało się użytkować. Przeciwnie, niektóre z tych skarbów posiadamy w formie zupełnie nieuchwytnej, często wręcz negatywnej: nieujarzmione to, pozostawione swemu losowi, przemienia się w niszczycielski żywioł, który miast krajowi korzyści przysparzać, szkodę mu niesie. Nieuchronną i niepowetowaną. Naprzykład — bezmiar naszych rzek górskich. Nieuregulowane, nie ujęte w karby, stanowią niszczycielski żywioł, który w następstwie długotrwałych deszczów zalewa ziemię, niszczy osiedla, rujnuje kraj. Uchwycony zaś umiejętnie i celowo skeirowany, stwarza naturalną sieć komunikacyjna, użyźnia kraj, przeistacza się w życiodajną moc: biały węgiel.

W odróżnieniu od państw zachodnich, gdzie nauczono się już dawno ujarzmiać groźne masy wód i przemieniać je z potęgi niszczącej w siłę budującą, nie troszczyliśmy się w Polsce dotychczas o ten tak ważny, a zaniedbany odcinek. Mimo jaknajkorzystniejszych horoskopów, mimo opinii techników i ekonomistów, wbrew najistotniejszym potrzebom kraju, nic się w tej kwestii nie podejmowało.

Rok 1934 przynosi tu jednak radykalną zmianę. Sprawa ostatecznie ruszyła z miejsca, pierwsza w Polsce na wielką skalę zakrojona zapora wodna, została na dobre podjęta. Dzielą nas od tej pory zaledwie trzy lata, a dzieło jest wykonane: pierwsza w Polsce „fabryka" białego węgla została oddana do użytku. Na i-gactw narodowych" nie brak. Cóż, mię jej — Porąbka, tytuł do sławy dla wykonawców: Zapory i Roboty Hydrauliczne Towarzystwo Polsko - Francuskie Sp. z o. o.

Na jednym z dopływów Wisły, górskiej rzece Sole, pod Porąbką, małą górską wioską, stanęła zapora. Budowana w zasadzie dla celów regulacyjnych, dla zapobieżenia groźnym wylewom, tworzy zarazem wskutek spiętrzenia olbrzymich mas wodnych, ogromny zbiornik energii, którą przy wykorzystaniu tej siły kilowato-godzin rocznie na elektryfikację kraju, jego rozbudowę, uprzemysłowienie.

Projekt istniał już dawno, jeszcze z czasów przedwojennych. Pewnych zmian dokonał w nim fachowiec wszechświatowej sławy—Pierwszy Prezydent Polski, Gabriel Narutowicz. W roku 1925 podjęto budowę, lecz z braku funduszów wkrótce jej zaniechano, aż w roku 1934 naskutek uzyskania francuskich kredytów i stworzenia mieszanego polsko-francuskiego towarzystwa budowy, sprawa została zdecydowana i dziś jest gotowa.

Jest to u nas pierwsze dzieło w tej dziedzinie i tej miary, próba, a zarazem i zdany egzamin ze sprawności technicznej, istotnych umiejętności wykonywania rzeczy wielkich, z przygotowania do podjęcia prac nad rozbudową kraju, jego modernizacją, tak koniecznym uprzemysłowieniem.

Prace na tym odcinku miały zakres i tempo iście amerykańskie, o czym przekonają cyfry. 100.000 m³ betonu użyto na wykonanie przegrody zbiornika, stanowiącej jego największy obiekt. Pochłonęło to zaś 2.000 wagonów cementu. W tym celu wybudowano na miejscu specjalną fabrykę b tonu o dziennej produkcji 750 m³. Transport benotu odbywał się w kubłach o pojemności 3 m³ każdy i pojemności 8.000 kg., a odbywał się przy pomocy specjalnej kolejki linowej. Poza tym zabudowano całym szeregiem mniejszych zapór dopływy Soły, celem zatrzymania nanoszonego przez nie rumowiska. Największa z tych zapór ma objętość muru 8.000 m³, zaś o rozmiarach głównej zapory dają wyobrażenia nast. dane: 260 m. długości, 8.40 m. szerokości w koronie, maksymalną wysokość 35 m. Mur podzielono na 18 oddzielnych bloków, zapobiegając w ten sposób jego pękaniu. Trzy galerie kontrolne umożliwiają jego stałą obserwację.

Niemniej imponujące są dane, dotyczące zatrudnienia. Przez cały czas budowy zużyto 2.100.000 roboczo - godzin oraz około 1.580.000 kilowato - gdzin. W szczególności zatrudniano do 1850 robotników i 300 junaków na zbiorniku, a 730 robotników w 3 zmianach na zaporze w r. 1934. W następnym roku przy niezmienionej ilości robotników znalazło za ęcie 600 junaków na zbiorniku oraz 1000 robotników w 3 zmianach na zaporze.

Koszty budowy wyniosły 18 milionów złotych, w czym mieszczą się również koszty wywłaszczenia gruntów.

W ten sposób powstał zbiornik wody na Sole w formie sztucznego jeziorka, którego powierzchnia wynosi 380 ha, największa głębokość 22 m., największa szerokość 800 m., a długość 7,7 km. Zlewnia rzeki Soły, zamknieta zaporą wynosi 1089 km². Pojemność zbiornika obliczona jest na 32 miliony m³ wody, umożliwi zaś regulowanie napływu wody, której przepływ oblicza się w olbrzymiej masie na przeszło 1700 m³ w jednej sekundzie.

Oto dzieło polskich rąk i polskich sił technicznych, stworzone przy francusko-polskiej współpracy finansowej. Dzieło do pewnego stopnia pionierskie, dające podwaliny pod elektryfikację kraju przy pomocy siły wodnej, własnego węgla białego. W pobliżu nieprzebranych źródeł taniej energii termicznej, zagłębia węglowego, zmobilizowano nowe źródło energii, mające je dopełniać i przeistaczać na wspólnej sieci, a nie konkurować, jak się tego w niektórych sferach obawiano. Dzięki bowiem dużej mocy zainstalowanych turbin (3 turbiny systemu Kaplana o łącznej mocy 20.000 KW) oraz dużej zdolności akumulacyjnej zbiornika, wodna elektrownia w Porąbce zdoła wyprodukować wysokowartościową energię elektryczną, kalkulującą się dużo taniej od energii, produkoanej w zakładach cieplikowych i przeznaczoną na pokrycie szczytów zapotrzebowania dziennego.

Wkrótce też włączy się ten twór polsko-francuskiej współpracy w ogólny nasz dorobek gospodarczy, stanowiąc może zaczątek prac na szerszą skalę. Mamy tu bowiem klasyczny przykład, jak łatwo możnaby u nas powiązać własny, ogólnopaństwowy interes, z dobrze pojętym interesem szukających korzystnej lokaty kapitałów obcych. Zwłaszcza kapitał francuski, który według statystyki spółek akcyjnych stanowi blisko 25% ulokowanych u nas kapitałów zagranicznych, a w rzeczywistości osiąga jeszcze znaczniejszy procent, jest poniekąd predestynowany do tego rodzaju kolaboracji. Dobre wyniki, osiągnięte w najnowszym dziele podjętym pod tym znakiem, utorują prawdopodobnie drogę do dalszej rozbudowy w tym kierunku, a idąc po linii naszej gospodarczej racji stanu, przyczynić się mogą do poważnego rozmachu inwestycyjnego w dziedzinie, która ma w Polsce wiele do odrobienia, w dziedzinie niezastąpionego źródła taniej energii elektrycznej — białego węgla.

Amsterdam — przyszłym centrum finansowym?

Donoszą z Londynu że na rynku finansowym dają się zauważyć znamienne tendencje do przesunięcia punktu ciężkości w zakresie europejskich operacji kredytowych z Londynu do Amsterdamu. Dzieje się to w związku z podjęciem starań o pozyskanie krajów Europy środkowej dla paktu w Oslo i planowaną równocześnie żywszą działalnością kredytową na rzecz odnośnych państw. Ponieważ Londyn grawituje coraz bardziej ku angielskim dominiom, znajdującym się w stanie postępującego uprzemysławiania, rolę finansowania państw centralnej Europy powierzyłby więc chętnie kołom finansowym Amsterdamu, które — jak słychać — gotowe są podjąć się tej misji. Udział w tej akcji miała również zapowiedzieć Szwajcaria, zastrzegając sobie jedynie finansowanie pożyczek rządowych lub przez rządy gwarantowanych, względnie przeznaczonych na rozluźnienie ograniczeń dewizowych. Głosy te obudziły w kołach finansowych odnośnych państw duże zainteresowanie.

Kluczewska Fabryka Papieru i Celulozy

SPÓŁKA AKCYJNA

ZARZĄD: Warszawa, ul. Moniuszki 2a,
TELEFON CENTRALA 555-16. Adr. tel.:
WARSZAWA – KLUCZPAP. FABRYKA:
„KLUCZE" POCZTA OLKUSZ.
STACJA KOLEJOWA RABSZTYN.—
ADRES TEL. OLKUSZ Nr. 25.

SPECJALNOŚĆ: papiery kancelaryjne, listowe, papeteryjne, zeszytowe, rysunkowe, offsetowe, przebitkowe, drukowe, albumowe i manufakturowe. Celuloza wysokobielona, masa drzewna.—

Produkcja srebra rośnie

Dane produkcji srebra za pierwsze półrocze r. b. wykazują poważny jej wzrost. Produkcja światowa wyniosła mianowicie w tym czasie 88,2 mil uncyj (bez Meksyku) wobec 83,4 mil. w tymże szasokresie r. ub., a 61,16 mil. w r. 1935. Procentowo wyraża się przyrost w 5,7% w stos. do r. ub., zaś 44,1% w stos. do r. 1935. Wraz z Meksykiem wyniosła produkcja za 5 miesięcy 108,6 mil. wobec 101,8 mil. unc. w r. ub.

Rada Handlu Zagranicznego rozpoczęła działalność

Jak wiadomo, w połowie czerwca b. r. ukonstytuowała się prowizorycznie Rada Handlu Zagranicznego R. P. jako stowarzyszenie zarejestrowane, obejmujące, jak wiadomo, wszystkie trzy samorządy gospodarcze oraz cztery centralne organizacje gospodarcze, a mianowicie: Centralny Związek Przemysłu Polskiego, Centralny Związek Średniego i Drobnego Przemysłu, Naczelną Radę Zrzeszeń Kupiectwa Polskiego i Centralę Związku Kupców. Ukonstytuowanie Rady w formie stałej postanowiono odłożyć do jesieni. Tymczasowo wybrane Prezydium Rady w składzie 14-tu osób wybrało na prezesa Rady min. Klarnera, a na wiceprezesów — posłów Sobczyka i Snopczyńskiego. Na stanowisko generalnego sekretarza powołany został Dr. Władysław Rasiński, dotychczasowy dyrektor biura Rady Traktatowej Samorządów i Organizacji Gospodarczych, istniejącej od r. 1932 przy Związku Izb Przemysłowo-Handlowych R. P., a zastępcami sekretarza generalnego\zamianowani zostali pp. Jan Sokołowski oraz Janusz Wakar, ze Związku Izb i Organizacji Rolniczych.

Biura Sekretariatu Generalnego R. H. Z. mieszczą się w gmachu Izby Przemysłowo-Handlowej w Warszawie przy ul. Wiejskiej Nr. 10.

Według statutu, Rada Handlu Zagranicznego posiadać ma sześć komitetów stałych, a mianowicie: traktatowy, przywozowy, organizacji wywozu, finansowo-wywozowy, dewizowo-rozrachunkowy oraz morski.

Z komitetów tych dotychczas ukonstytuował się Komitet Traktatowy R. H. Z., przejmując czynności Rady Traktatowej, która tym samym uległa likwidacji. Prezesem Komitetu został wybrany Dr. Paweł Minkowski, dotychczasowy prezes Rady Traktatowej, wiceprezesami — pp. gen. Feliks Maciszewski, prof. Edmund Trepka, prez. Kazimierz Fudakowski, prez. Wiktor Przedpełski.

Komitet Traktatowy R. H. Z. utrzymując nadal metody pracy Rady Traktatowej posiada osobne biuro pod kierownictwem D-ra Rasińskiego. W ciągu ostatnich sześciu tygodni biuro Komitetu Traktatowego opracowało i przedstawiło czynnikom urzędowym materiały negocjacyjne do spodziewanych rokowań handlowych z krajami Ameryki Południowej, zebrało i opracowało materiały dla obrad Komisji rządowej kontroli obrotu towarowego polsko-niemieckiego, której posiedzenie odbędzie się w połowie bieżącego miesiąca w Düsseldorfie, jakoteż materiały dla obrad mieszanej komisji rządowej polsko-francuskiej, powołanej do życia w myśl postanowień traktatu handlowego polsko-francuskiego z 22 maja b. r. Komitet ten zbierze się poraz pierwszy w Warszawie w dniu 19 b. m. w celu ustalenia wysokości wzajemnych obrotów handlowych do końca b. r. w związku z dotychczasowym rozwojem obustronnej wymiany towarowej. Poza tym biuro Komitetu wykonało szereg prac z zakresu wykonywania istniejących traktatów handlowych obecnie zaś zajmuje się przygotowaniem opinii Rady Handlu Zagranicznego co do projektu ustawy o zmianie prawa celnego z roku 1933.

Inne przewidziane przez statut komitety Rady Handlu Zagranicznego znajdują się w stanie organizacji i w miarę postępu tych prac przejmowane nie będą przez Radę czynności z zakresu organizacji i administracji handlu zagranicznego, spełniane dotychczas przez samorządy i organizacje gospodarcze, Centralną Komisję Przywozową i inne.

Oprócz tych prac organizacyjnych Sekretariat Generalny zajmował się sprawą realizacji postulatów zgłoszonych na czerwcowej naradzie eksportowej, tudzież sprawą uregulowania obrotu włóknem lnianem i sprawą wywozu gęsi, wikliny i innych artykułów, do Niemiec, organizując w tym celu osobne komisje studiów, które odbyły na terenie Rady Handlu Zagranicznego szereg posiedzeń.

Już nastąpiło

OTWARCIE BARU i RESTAURACJI

POD «SREBRNĄ RÓŻĄ»

WŁ. SEIDEL i S-ka

(Sienkiewicza 12 i Moniuszki 9) GABINETY

Najwytworniejszy lokal stolicy, najsmaczniejsza kuchnia warszawsko — małopolska najniższe ceny, najwyższa jakość potraw!

Z WYDAWNICTW

Mały Rocznik Statystyczny na rok 1937

Ukazał się w sprzedaży nowy Mały rocznik Statystyczny na rok 1937, zawierający 402 strony plus 28 str. wstępu, 4 kolorowe mapki i liczne wykresy w tekście.

Tegoroczne wydanie jest więc znów znacznie powiększone i wykazuje w stosunku do poprzedniego wydania znaczne ulepszenia i zmiany. Rozszerzono mianowicie znacznie dział zagadnień ludnościowych, powiększono dział dochodu społecznego, wprowadzono szereg zasadniczych zmian układu, zwiększając jego przejrzystość. Bogata jego teśrć przy dużej zwartości i praktycznym układzie czyni zeń nieocenione kompendium dla każdego, interesującego się zagadnieniami gospodarczymi i społecznymi.

Na tym miejscu interesuje nas w szczególności dział XII, poświęcony pieniądzowi i kredytowi, zaopatrzony bogato w wykresy i tablice, przedstawiające sieć instytucyj kredytowych w Polsce, obieg pieniężny, obrót bezgotówkowy i czekowy, wkłady i kredyty w instytucjach pieniężnych, rozdział kredytów, emisje papierów długoterminowych, lokaty ubezpieczeń publicznych itd., itd.

Rocznik ukazał się w nakładzie 70.000 egzemplarzy, co świadczy o jego istotnej wartości i dużym wzięsiu. Cena 1 zł.

KĄCIK PRAWNICZY

Ustalenie pojęcia lichwy pieniężnej

Wobec trudności kredytowych i ciasnoty pieniądza, jakie u nas panują, wytworzyły się specyficzne warunki i zwyczaje, kłócące się niejednokrotnie z literą prawa i obowiązującymi w tej mierze ustawami. Szczególne wątpliwości powstają w odniesieniu do procederu, jaki znajduje dość szerokie zastosowanie, a polega na zastrzeganiu sobie przez wierzyciela dodatkowych korzyści poza ustaloną w granicach obowiązujących przepisów stopą procentową.

W tej sprawie istnieje miarodajne orzeczenie Sądu Najwyższego, ustalające, iż maksymalne korzyści, jakie można sobie z tytułu wierzytelności zastrzec, dotyczą nie samej stopy procentowej lecz obejmują wszelkie korzyści, jakie przypadają z danego tytułu.

W ten więc sposób zachodzi w myśl pow. orzeczenie wypadek lichwy, jeżeli wierzyciel poza maksymalną dopuszczalną stopą procentową zastrzeże sobie również dodatkowe świadczenie czy to w formie t. zw. wynagrodzenia za zawarcie tranzakcji czy jakiejkolwiek innej.

„Rozpoczęcie prowadzenia przedsiębiorstwa"

W praktyce handlowej kwestia ustalenia rozpoczęcia działalności ma dość duże znaczenie z uwagi na ewentualne skutki prawne, wynikające z fałszywej interpretacji danych przepisów. W szczególności ma to zastosowanie w kwestii podatkowej i świadectw przemysłowych.

Należy więc wyjaśnić, że za „rozpoczęcie prowadzenia przedsiębiorstwa" uważa się w sensie praynym chwilę uruchomienia, a tym samym gotowości przedsiębiorstwa do zawierania tranzakcji, a nie wypadek przypadkowej pierwszej tranzakcji. W tym też sensie należy rozumieć par. 7 prawa przemysłowego, w myśl którego ten, kto rozpoczyna prowadzenie przedsiębiorstwa handlowego, winien donieść o tym niezwłocznie odnośnej władzy przemysłowej, uzyskując od niej potwierdzenie odbioru takiego zgłoszenia.

Wkłady oszczędnościowe P.K.O.

w lipcu 1937 r.

PKO w lipcu 1937 r.

W miesiącu lipcu wkłady na rachunkach oszczędnościowych w P. K. O. wzrosły o 10,9 mil. zł i na dzień 31.VII. 1937 r. wynosiły 726,6 mil. zł. W tym czasie otwarto 56.220 nowych książeczek oszczędniościowych. Ogólny stan czynnych książeczek oszczędnościowych na koniec lipca 1937 r. wynosił 2.596.120.

Ogólny obrót czekowy P.K.O., na który złożyło się 4.212.046 pozycyj wpłat i wypłat, osiągnął w miesiącu sprawozdawczym sumę 2.809.9 mil. zł, z czego na obrót gotówkowy przypada 683,3 mil. zł, a na obrót bezgotówkowy 2.126,6 mil. zł, t. 75,7% całego obrotu czekowego P. K. O. Stan kapitału na 79.139 kontach czekowych wynosił na ultimo lipca r. b. 200,8 mil. zł, a więc w porównaniu ze stanem z końca ubiegłego miesiąca wzrósł o 4,6 mil. zł.

Stan ubezpieczeń na życie na dzień 31.VII. 1937 r. wynosił 129.764 czynnych polis, a suma ubezpieczenia 191,7 mil. zł.

W grupie operacyj czynnych portfel papierów wartościowych własnych i funduszu zapasowego wzrósł w miesiącu sprawozdawczym o 17,0 mil. zł do kwoty 813,7 mil. zł. Kredyty bezpośrednie, a mianowicie skup weksli i akceptów, pożyczki wekslowe oraz na zastaw papierów wartościowych wzrosły o 1,6 mil. zł. i wynosiły na ultimo lipca 44,4 mil. zł. W sumie tej pozycja pożyczek na zastaw papierów wartościowych wynosiła 15,9 mil. zł i pozycja skupu weksli 20,4 mil. zł.

Z Banku Polskiego

Bilans za II dekadę sierpnia 1937 r.

W drugiej dekadzie sierpnia zapas złota powiększył się o 0,9 mil. zł do 428,5 mil. zł, a stan pieniędzy zagranicznych i dewiz wzrósł o 0,2 mil. zł do 31.7 mil. zł.

Suma wykorzystanych kredytów zmniejszyła się o 6,6 mil. zł do 589,3 mil. zł, przy czym portfel wekslowy obniżył się o 3,7 mil. zł do 513,4 mil. zł, portel zdyskontowanych biletów skarbowych spadł o 1,1 mil. zł do 50,5 mil. zł, a stan pożyczek zabezpieczonych zastawami zmniejszył się o 1,8 mil. zł do 25.5 mil. zł.

Zapas polskich monet srebrnych i bilonu powiększył się o 11,0 mil. zł do 42,4 mil. zł.

Pozycja „inne aktywa" obniżyła się o 3,3 mi.l zł. do 223,6 mil. zł, natomiast pozycja „inne pasywa" wzrosła o 1,1 mil. zł do 206,7 mil. zł.

Natychmiast płatne zobowiązania powiększyły się o 16,7 mil. zł do 288,1 mil. zł.

Obieg biletów bankowych — w wyniku wyżej omówionych zmian — zmniejszył się o 15,7 mil. zł do 966 0 mil. zł.

Pokrycie złotem wynosi 37,13 proc.

Stopa dyskontowa 5 proc., stopa od pożyczek zastawowych 6 proc.

Ożywienie stosunków handlowych Polski i ZSRR?

Stosunki handlowe polsko-sowieckie doznały w ostatnich latach wydatnego ograniczenia. To też z zainteresowaniem przyjęto w sferach gospodarczych wiadomość o podjęciu żywszej działalności przez Izbę Handlową Polski i ZSRR, która odbyła niedawno swe posiedzenie, poświęcone wyborom nowego Komitetu weszli: Przedstawiciel Handlowy ZSRR p. A. Titiff, Stefan Beuzef, Julian Brygiewicz, Stefan Jabłoński, Władysław Leśniewski i Adolf Szczerba Likiernik. Na tymże posiedzeniu Rady Izby dokooptowano również na członków Rady p. Adama Piotrowskiego i p. Mieszysława Zagajskiego.

Ożywienie stosunków handlowych z Sowietami miałoby dla nas duże znaczenie, zwłaszcza iż obecny stan jest wybitnie niekorzystny, gydż saldo handlowe jest dla nas ujemne, przy czym obroty są bardzo skromne. I tak za całe półrocze b. r. wywieziono z Polski do ZSRR towarów wartości zaledwie 1.685 tys. zł., przywieziono zaś za 5.947 tys zł.

Warto w związku z tym zaznaczyć iż niedawno doszło do zawarcia układu handlowego między ZSRR a Staanami Zjednoczonymi A. P., któremu przypisuje się duże znaczenie. Układ ten przewiduje mianowicie nieskrępowany przywóz towarów sowieckic do USA i to nawet takich produktów, których wwóz był był dotychszas zakazany. K. N. U. została w stosunku do ZSRR całkowicie przywrócone. ZSRR zobowiązał się zwiększyć swe zamówienia w USA do 40 mil. dolatów, których wwóz był doprzy czym liczą się ze znacznym zwiększeniem pozycji importowej z ZSRR, która mimo dotychczasowych ograniczeń w 1936 r. wzrosła do 130 mil. rubli w zło-

6 mil. par obuwia eksportuje Czechosłowacja

Czechosłowacja, ojczyzna Baty, króla obuwianego, wykazuje w swym eksporcie dużą pozycję obuwia. I tak za pierwsze półrocze b. r. wywieziono z Czechosołwacji 5,8 milionów par, wartości 152,2 miln. Kcz. (t. j. powyżej 3 miln. zł.). Większą część tego eksportu stanowiło obuwie damskie w ilości 4,55 par za 112,7 miln. Kcz. Najlepszych odbiorców znajdowało czeskie obuwie w St. Zjedn. A. P., w Anglii, Francji, Holandii, Indiach i krajach Ameryki Płd.

Eksport obuwia z Polski jest znikomy i w statystyce handlu zagranicznego prawie nie odgrywa roli. Czyżby nie należało i o tym pomyśleć?

Z europejskiego rynku jajczarskiego

Sytuacja na rynku jajczarskim zmienia się w zależności od dostaw i zapotrzebowania. różnego w rozmaitych krajach. Według wiadomości z ostatniego tygodnia, stan rynku jest następujący: w Wiedniu poprawiły się ceny jaj w związku ze zmniejszonym dowozem z zewnątrz. W pradze sytuacja bez zmian. W Berlinie odczuwa się brak towaru mimo zwiększonych nieco dostaw z prowincji i zagranicy. W Danii ceny na niskim poziomie przy spokojnym przebiegu tranzakcyj. W Belgii również tendencja słaba. W Finlandii mocniejsze notowania na gatunek Ia. W Londynie spokojnie, przy słabszej tenedncji. znacznych zapasach i stałym przywozie. Z niemniej nas jako kraj eksportujący interesujących rynków eksportowych — Bułgaria wykazuje tendencję mocną i lekką zwyżke cen, Rumunia ma sytuację niezmieniona, ceny ustabilizowane. skromna podaż, natomiast w Jugosławii podaż dość duża.

PODRÓŻUJ LOTEM

Grecja ogranicza eksport do krajów clearyngowych

Greckie ministerstwo gospodarstwa narodowego ogłosiło rozporządzenie, na skutek którego cały szereg wyrobów, eksportowanych dotychchczas bez ograniczeń, wymagać będzie specjalnego zezwolenia w razie wywozu do krajów clearingowych. Lista ta obejmuje: bawełnę, kokony, jedwab, jarzyny, przędzę bawełnianą i wełnianą, białą wełnę skóry surowe, winogrona, sezam, olej oliwkowy i oliwki. Oddzielnie ogłoszono również listę towarów, których wywóz został zupełnie zakazany. Wśród nich znajduje się nasienie tytoniu, miedź, bronz i cynk.

64 miliardy dolarów dochodu społecznego w USA

Jak wynika z ogłoszonych właśnie danych amerykańskiego min. handlu tamtejsze ożywienie gospodarcze wyraziło się dobitnie we wzroście dochodu spolecznego, który za rok 1936 oisągnął 63,8 miliardów dolarów. wykazując tym samym wzrost o 9 miliardów w stosunku do r. ub., a 25 miliardów w stosunku do r. 1932, okresu największej depresji gospodarczej. lecz jeszcze poważną różnicę w odniesieniu do stanu z roku 1929 przy ówczesnym stanie 81 miliardów dolarów.

Ciekawy jest ulział poszczególnych grup w ogólnym dochodzie społecznym. Największą pozycję wykazują płace i pensje w wysokości 41,3 mld. (o 5 mld. wyższy niż w r. 1935). W dochodach z kapitału wysuwają się na czoło wpływy z dywidend, które za r. r.1936 wyniosły 4.573 mil. dol. w r. 1935 — 3.072 mln., a 5 969 mln. w r. 1929).

Haussa na kazeinę

Produkcja kazeiny, która w r. 1932 wynosila około 60.000 ton, wzrosła w r. 1936 do 70.000 ton przy coraz bardziej rosnącym popycie. Wytworzyła się wskutek tego pewnego rodzaju haussa, gdyż już w r. 1935 podwoiły się światowe ceny kazeiny, i wzrosły jeszcze do końca r. 1936 o dalsze 20%. Od listopada r. ub. zaznaczył się prawdziwy run na kazeinę i to nie tyle w związku z produkcją lanitalu, lecz na wyrób specjalnego kleju dla potrzeb lotnictwa. Produkcja lanitalu jest jeszcze obecnie dość droga i nie może znieść wysokich cen kazeiny. Jedynie we Włoszech produksja ta doszła już do pewnego znaczenia, gdyż wynosi 100 ton miesięcznie, przy czym z 1 kg kazeiny otrzymuje się 1 kg lanitalu. Nie wiadomo jednak, czy wysokie ceny kazeiny jeszcze długo się utrzymają, gdyż jest prawdopodobne, iż będzie ją można w znaczniejszych ilościach uzyskiwać z soji, co niewątpliwie wpłynie na jej wydatne potanienie.

Giełda kartoflana na Węgrzech

Według wiadomości nadeszłych z Budapesztu, podjęto na Węgrzech prace nad zorganizowaniem giełdy kartoflanej w mieście Nyiregyháza, tam w centrum produkcji kartofli. W ten sposób spodziewają się zainteresowane sfery gospodarcze zapobiec gwałtownej zniżce cen, jaka grozi zwłaszcza w obecnym roku wobec spodziewanego urodzaju i mogącej stąd wyniknąć nadmiernej a niezorganizowanej podaży. Poza tym spodziewają się również, iż instytucja ta wprowadzi wogóle pewien ład w handlu tym artykułem i przyczyni się do usprawnienia tej gałęzi produkcji rolnej. Toteż prace te cieszą się wielkim poparciem zarówno producentów i eksporterów, jak i powołanych władz miejscowych i centralnych.

Wiadomość ta zainteresuje niewątpliwie i nasze koła rolnicze i pobudzi je może do zbadania tej sprawy w związku z ewentualnymi naszymi potrzebami w tej dziedzinie.

54 na 55 tow. akc. płaci dywidendę

Z Wiednia donoszą, iż tamtejsze przedsiębiorstwa przemysłowe wypłacają w r. b. znaczniejsze dywidendy niż w r. ub. Według ogłoszonych obecnie danych na 55 przedsiębiorstw, których akcje są notowane na wiedeńskiej giełdzie, 54 wypłaca obecnie dywidendę, z czego 18 podniosło odnośne stawki, 20 utrzymało je w wysokości zeszłorocznej, a tylko 10 nieco ją obniżyło.

Z instytucyj kredytu długoterminowego

Poznańskie Ziemstwo Kredytowe

Stan emisyj listów zastawnych na dz. 31 lipca 1937 r.

a) 4% złotowe konwersyjne zł 28.274.410.

b) 4½% złotowe serii „L" zł 57.879.000.

c) 4½% złotowe serii „K" w złocie z 1933 r. zł 19.701.765.52.

Z ŻYCIA SPÓŁEK AKCYJNYCH

Zarząd Spółki Akcyjnej pod firmą: „Towarzystwo Zakładów Żyrardowskich" podaje do wiadomości PP. Akcjonariuszów, że na Walnym Zgromadzeniu, odbvtym w dniu 18.8.37, zapadła uchwała treści następującej:

Upoważnić Zarząd Towarzystwa do wypłaty zaliczki na poczet dywidendy, z tym, że wyplata tej zaliczki nie będzie obejmowała 96.089 sztuk akcyj, stanowiących własność Skarbu Państwa, że wysokość zaliczki wynosić będzie zł 12.— na każdą akcję, że wypłata zaliczki uskuteczniona zostanie na podstawie kuponu za rok 1936/37, na którym, przy wypłacie, zrobiona będzie odpowiednia adnotacja w sposób, jaki Zarzad Towarzystwa uzna za właściwy, że wszystkie poprzednie kupony od akcyj, do kuponu za 1935/36 włącznie uznane zostają za umorzone i będą przy wypłacie zaliczki złożone Zarządowi Towarzystwa, celem ich zniszczenia.

W wykonaniu powyższej uchwały Zarząd Spółki Akcyjne pod firmą: „Towarzystwo Zakładów Żyrardowskich" zawiadamia PP. Akcjonariuszów, że wypłata powyższej zaliczki uskuteczniana będzie w biurze Towarzystwa w Warszawie, ul. Traugutta Nr 8, codziennie, w dni powszednie, w godzinach od 9—12, poczynając od 2.9 37 r.

Celem otrzymania zaliczki PP. Akcjonariusze winni są okazać swoje akcje oryginalne i złożyć arkusz kuponowy za lata poprzednie do roku roku 1935/36 włącznie zostaną przez Zarząd Towarzystwa zniszczone. natomiast na kuponie za rok 1936/37, który będzie PP. Akcjonariuszom zwrócony, zrobiona będzie adnotacja o wypłaceniu zaliczki.

PRZEMYSŁ LEŚNY
G. PUPKO i SYN
Sp. z ogr. odp.
Sienna Nr. 61 m. 3
EKSPLOATACJE LEŚNE
DOSTAWY KOLEJOWE I EKSPORT

Tydzień giełdowy

Na giełdzie warszawskiej w tygodniu bieżącym większość notowanych w cedule walorów nieznaczne poniosła straty. Wyjątek stanowiły kacje, które wyraźną wykazały poprawę.

Rynek dewizowy miał tendencję niejednolitą. Dewizy: Bruksela i Nowy Jork czeki telegraficzny osiągnęły drobny zysk przy nieznacznych wahaniach w ciągu tygodnia Na poziomie nie zmienionym pozostały: Praga oraz Zurych, aczkolwiek przejściowo kursy wykazywały różnicę w jedną lub drugą stronę. Pozostałe zaś dewizy, a więc: Londyn, Kopenhaga. Helsinki. Paryż, Sztokholm i Tel-Aviv poniosły stratę. Amsterdam, pomimo, że pod koniec tygodnia był niżej notowany, niż na początku, w porównaniu z końcowym kursem tygodnia ubiegłego, wykazał zysku 20 groszy.

Na rynku pożyczek państwowych premiowe na początku okresu uzyskały wyższe notowanie, lecz pod koniec kursy zaczęły się cofać i w porównaniu z tygodniem poprzednim różnica przy 3% Inwestycyjnej I i II em. sięgała zł. 1. Sztuki seriowe tejże pożyczki pozostawały bez zmiany. Kurs 4% Prem. Poż. Dolarowej wprawdzie pod koniec tygodnia nieco osłabł, lecz w porównaniu z końcowym kursem zeszłotygodniowym zysk sięgał 15 gr 4% Poż. Konsolidacyjna obiegała po kursach mało zmienionych. Pod koniec okresu odróżniano sztuki większe i drobne. W drugiej połowie tygodnia notowana była 5% Konwersyjna po kursach wyższych od poprzednich. Nieco niżej kształtowały się zwłaszcza pod koniec okresu kursy świadectw $4^{1}/_{2}$% Wewnętrznej Pożyczki Państwowej.

Rynek prywatnych papierów lokacyjnych miał na początku tendencję mocniejszą, w końcu jednakże wszystkie niemal listy w mniejszym lub większym stopniu obniżyły się. Wyjątek stanowiły 5% L. Z. m. Warszawy (stare) oraz 6% Oblig. m. st. Warszawy VI poż., które wzmocniły nieco swój kurs.

Na rynku akcyjnym znacznie większą ilością obiektów dochodziło do tranzakcyj, przyczym wszystkie akcje, z Bankiem Polskim na czele, poprawiły swój kurs. Największe jednak zainteresowanie budziły akcje Żyrardowskie, które z początkowego kursu 61, podnosząc się stopniowo, zwyżkowały do 65. Zwyżka ta pozostaje w związku z mającą być wypłaconą począwszy od dn. 29 r. b. zaliczką na poczet dywidendy. Akcje Żyrardowskie nie są wprowadzone do urzędowych notowań na giełdzie warszawskiej, wobec czego cedula kursów tych nie notuje. Również w obrotach nieurzędowych były akcje Rudzkiego, które nabywano po zł. $6.27^{1}/_{2}$.

Ruch kursów.

Dewizy: Amsterdam 292.30—292.05 — 292.20; Bruksela 89.25 — 89.15 — 89 30; Helsinki 11.67 — 11.66; Kopenhaga 117.70; Londyn 26.42 — 26.37; Nowy Jork czek 5.29 — $5.29^{1}/_{4}$; Kabel $5.29^{1}/_{4}$ — $5.29^{3}/_{8}$; Oslo 132.75 — 132.50; Paryż 19.90 — 19.86; Praga 18.41 — 18.44; Sztokholm 136.25 — 135.95; Tel-Aviv 26.41 —26.37; Zurych 121.60 —121.65 — 121.60.

Papiery państwowe: 3% Prem. Poż. Inwestycyjna I em. 69.50—68; II em. 68.25 — 67; serie I em. 83, serie II em. 82 — 82.25 — 82; 4% Prem. Poż. Dolarowa 39.50 — 39.60 — 39 — 39.40; 4% Poż. Konsolidacyjna (odcinki grubsze) 58.25 — 58.50; (odcinki drobne) 58 — 58.25; 5% Poż. Konwersyjna 62 — 61.88; Świad. $4^{1}/_{2}$% Wewnętrz. Poż. Państwowej 1937 r. 57 — 57.25 — 55—56.75; L. Z. Państw. Banku Rolnego: 7% — 83.25; 8% — 94; L. Z. i Oblig. Banku Gospodarstwa Krajowego: $5^{1}/_{2}$% 81; 7% 83.25; 8% — 94; 8% Budowlane 93.

Prywatne papiery lokacyjne: 8% L. Z. Tow. Kredyt. Przemysłu Polskiego 70.50; $4^{1}/_{2}$% L. Z. Tow. Kredyt. Ziemskiego w Warszawie V serii 56 88 — 57 — 55.75; 8% gwarant. (dolar.) 70; 4% L. Z. Poznań. Ziemstwa Kredytowego 48.50; L. Z. Tow. Kredyt. Miejskiego w Warszawie: $4^{1}/_{2}$% — 61 — 60.50; 5% — 64.50; 5% 1933 r. 63.38 — 63.75 — 62.50 — 63; 5% L. Z. Tow. Kredyt. m. Łodzi 56.25 — 56.75 — 56.25; 5% m. Radomia 1933 r. 48; 6% Oblig. m. st. Warszawy poż. VI 62.75 — 63.25; $5^{1}/_{2}$% Oblig. m. st. Warszawy poż. VII 58.50.

Akcje: Bank Polski 104 — 104.50; Warsz. Tow. Fabryk Cukru 34 — 34.50; Warsz. Tow. Kopalń Węgla 24 — 24.25; Lilpop, Rau i Loewenstein 50.25—51 — 50.75; Modrzejów 8.75; Norblin 63; Ostrowiec 25.50 — 26; Starachowice 31.25 — 31.10 —32; Haberbusch i Schiele 39 50.

Kursy nieurzędowe.

Pożyczki: 3% Renta Ziemska: (odc. po zł. 5000) 54.75; (odc. po zł. 1000) 55 (odc. po zł. 500) 55.75 — 56; (odc. po zł. 100) 66 — 67.

Akcje: Cerata 28; Sole Potasowe 10; Kijewski i Scholtze 17: Radocha 30; Puls 72—73; Spiess 35; Strem 2.50 — 3; Przemysł Chemiczny 31; Nitrat 130; Grodzisk 35; „Elektryczność" 52; P. T. E. 2; Elektr. Dąbrowska 36; Elektr. Krakowska (100 zł.) 28—30; Elektr. w Pruszkowie 60; „Siła i Światło" 47; Chodorów 78—80; Ciechanów 45; Gosławice 22 — 23; Ostrowite 49—50; Wysoka 30; Wołyń 20; Cegielski 24; Pierwsza Fabr. Lokomotyw 50; Pocisk 60; Rohn i Zieliński 7; Rudzki 6.25; Unia 8.50; Zieleniewski 32; Tomaszowska Fabr. Jedwab. 102; Żyrardów 64.50 — 65; Nobel 12; „Elibor" 25.50; Jabłkowscy 28; Lombard 95; Oikos 24—25.

ZAKŁAD GASTRONOMICZNY
i
WĘDLINIARNIA
„A LA FOURCHETTE"
WARSZAWA, MARSZAŁKOWSKA 113.
Telefon 5-93-49.
MASARNIA
6-go SIERPNIA 17 Tel. 8-30-07.

LOSOWANIA

Bony Funduszu Inwestycyjnego

po 25 zł. wart. nom.

W dniu 26 sierpnia 1937 r. wylosowane zostały do umorzenia Bony Funduszu Inwestycyjnego, oznaczone Nr-Nr.:

6015 13296 15917 22835 36960 37847 39491

we wszystkich 10-ciu seriach, wypuszczonych na podstawie rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 10 listopada 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 89, poz. 694).

Wylosowane bony wykupywane są przez Kasy Urzędów Skarbowych po zł. 100 za bon 25-złotowy.

Prem. Poż. Serbska (Tabaczna) z 1888 r.

po din. 10.
Losowanie z dnia 14 maja 1937 r.

Amortyzacja:

Serie: 304 402 561 694 803 828 889 1136 1247 1423 1579 1679 1744 1929 2028 2094 2110 2343 2467 2471 2643 2749 3084 3290 3394 3485 3745 3843 4140 4147 4158 4185 4545 4780 4949 5276 5348 5651 5658 5903 6459 6547 6667 7061 7170 7265 7383 7778 7781 7982 8221 8226 8264 8321 8381 8581 8655 8695 8720 8827 8863 9036 9054 9100 9183 9213 9270 9305 9388 9423.

Wygrane:

Na din. 15.000 — Ser. 8400 Nr. 98.

Na din. 1.000 — Ser. 4900 Nr. 5.

Po din. 500 — Ser. 7132 Nr. 40 Ser. 7615 Nr. 45.

Po din. 100 — Ser. 1353 Nr. 32 Ser. 6079 Nr. 13 Ser. 6173 Nr. 39 Ser. 6441 Nr. 25 Ser. 6756 Nr. 78 Ser. 6980 Nr. 34 Ser. 9214 Nr. 79 Ser. 9551 Nr. 28 Ser. 9642 Nr. 87 Ser. 9761 Nr. 22.

Po din. 50 — Ser. 191 Nr. 7 Ser. 2819 Nr. 84 Ser. 3528 Nr 8 Ser. 3632 Nr. 85 Ser. 4179 Nr. 84 Ser. 5629 Nr. 59 Ser. 6495 Nr. 79 Ser. 6912 Nr. 46 Ser. 7791 Nr. 80 Ser. 9314 Nr. 95.

Za zamortyzowane sztuki wypłaca się po din. 19.

Wypłata od 14 czerwca 1937 r.

Zastrzeżone papiery

Zastrzeżenia Urzędu Śledczego.

Urząd Śledczy ostrzega przed nabyciem, zamianą lub realizacją:

3% Prem. Poż. Inwestyc. I em.
Ser. 1622 Nr 24 Ser 3289 Nr 38 Ser. 5221 Nr 26 Ser. 5621 Nr 10.

3% Prem. Poż. Inwestyc. II em.
Ser. 1622 Nr 14 Ser. 3289 Nr 38

4% Prem. Poż. Dolarowej.
Nr Nr 21172 97219 361998 655859 799692 915810.

5% Państw. Poż. Konwersyjnej.
Na zł 1000 Nr 4246251.
Po zł 50 — Nr 3408326—30.
Po zł 10 — Nr 2679479—97 2679872—9900 3622310—313.

6% Poż. Dolarowej z 1920 r.
Na dol. 1000 — Nr 961.

Urząd Śledczy prostuje zastrzeżenie dotyczące:

3% Prem. Poż. Inwestyc. II em.
Zamiast Ser 1722 Nr 18 **winno być Ser. 1622 Nr. 18.**

4% Prem. Poż. Dolarowej.
Zamiast Nr 26899 **winno być Nr 975789.**
Zamiost Nr 26899 **winno być Nr 126899.**

3% Prem Poż. Budowlanej.
Zamiast Nr 550987 do 603313 **winno być Nr 550987 603313.**

Urząd Śledczy odwołuje zastrzeżenie, dotyczące:

6% Poż. Narodowej.
Na zł 50 Nr 1048685.
(Urząd Śledczy V.1587/37 z dn. 24.VIII. 1937 r.).

REDAKCJA: Warszawa, Al. Jerozolimskie 93, tel. 6-38-19. **ADMINISTRACJA:** ul. Ś-to Krzyska Nr. 25, w Domu Bankowym „Józef Skowronek i S-ka., Spółka Komandytowa", tel 506-34 Administracja czynna z wyjątkiem świąt i niedziel od godz. 9-ej do 16-ej. Konto P. K. O. Nr. 27111 **DZIAŁ OGŁOSZEŃ:** Warszawa, Mazowiecka 3 m. 16, tel. 2-16-82. **Warunki prenumeraty** w Warszawie i na prowincji: rocznie zł. 20.—, półrocznie zł. 10.—, kwartalnie zł. 5.—, miesięcznie zł. 1,80. Zagranicą rocznie zł. 26.—. Numer pojedyńczy 50 groszy. **Cena ogłoszeń:** strona zł. 800.— ½ strony zł. 450.—; ¼ strony zł. 250.—; ⅛ strony zł. 200.—; 1/16 strony zł. 150.—. Drobne ogłoszenia: po zł. 1 za wiersz milim. lub jego miejsce

Redaktor: Jerzy Słupecki. Zakł. Graf. „Spółdzielnia Pracy" Krak. Przedmieście 66, tel. 607-61 Wydawca: H. Polikier